

За да не уморяваме вниманието на читателите, ние ще да са ограничимъ съ примѣрите на тие 12 имена, изъ числото на оние, за които Шафарикъ е обявилъ, „че не заключаватъ въ себѣ си нищо славянско“. Въ числото на останалите, които той спомѣнува, има и такива, които принадлежатъ не на дунавските, а на камските българе (Алмъ, Агмедъ и пр.), слѣдователно тие никакъ не влизатъ въ настоящиятъ

чество тя са не срѣща въ писменните памѣтници. Но, изпърво, има и множество други думи, които, безъ никакво съмнѣние, сж са употрѣбляе отъ народътъ и които случайно не сж влезле въ оние немногобройни памѣтници за преди-татарската епоха, които сж доиде до насъ. Второ, думите богъ и туръ безъ никакво съмнѣние сж славянски; а когато е така, то защо, като са сложатъ наедно, тие даватъ татарска дума? Третѣто, думата богатирь сж съществувала и у западните славяне, т. е. у поляците и у чехите. А приведенното тука име на българскиятъ военачалникъ показва, че тая дума твърде дълго време преди татарското владичество е съществувала и у южните славяне. Слѣдователно, обяснението, че това име са е появило подъ татарско влияние, е било основанно на недостаточното пегово изучение. Азъ нѣколко пѣти вече имахъ случай да укажа на това, че у насъ и до сега още продължава да господствува явна наклонность да са тълкува сѣка една дума, колко-годе мъчна за обяснение, чрѣзъ чужестранно влияние, и че въ рѣчникътъ на татаро-финските народи има много общо съ рѣчникътъ на арийските, а особено на восточно-славянските народи. Не трѣба да забравяме най-старото и тѣсното сжсѣдство на тие народи още въ най-старовременна Скития и въ срѣдни Азия. Слѣдователно, рѣчникътъ и на едната и на другата група на тие народи отражава влиянието на доисторическите времена, и по-скоро можеме да предположимъ влиянието на арийските народи, като по-даровити и по-рано развити, пежели на сжсѣдните народи отъ сѣверната или отъ урало-монголската група.